

Krönika Andreas Larsson: Om jag hade pengar...

Det är bara skit med krönikor! Om jag ägde riksdaler i abundans hade jag ej heller behövt bemöda mig med konststycket att konkretisera att en Margaux Cru Classé 2014 har en djup rubinröd färg med ren doft av cassis, nyrostat kaffe, snygga fat följt av en medelfyllig men tät struktur där tanninerna är unga men putsande och att den mörka frukten får ett fint lyft av en frisk inbäddad syra och att eftersmaken är medel mot lång, att vinet är ungt och öppnar sig om 2 år och kan njutas de kommande 15 åren utan problem med fördel till en perfekt rosastekt kalvkotlett som östs med fint fransk smör i vilket några rediga skivor karljohanssvamp fått suga i sig de ljuvliga safterna och att potatismoset gärna får förädlas med några skivor färskt hyvlad Tuber Melanosporum som bortom gastronomins lockande ymnighetshorn även för tankarna till förbjuden frukt och flagrant hor! Det är bara skit med provningsnoteringar! Om jag vore trygg med min stabila förmögenhet och lovande tillväxt så hade jag i tillägg aldrig någonsin behövt bedöma att vinet ovan är balanserat och välgjort även om det inte har strukturen, längden eller potentialen som de bästa även om det för sitt pris levererar en god upplevelse, och besmycka dess beskaffenheter med modesta 91 poäng. Nej poäng är verkligen skit! Parker gav ju vinet 92 poäng, men han är ju verkligen skit! Om jag vältrades i kulor och flis hade jag aldrig behövt spendera en ytterst bastant del av min gastronomiska karriär till att putsa glas. Glasputsning är verkligen, verkligen skit! Med mången penning i portmonnän hade jag ej heller behövt ifrågasätta naturisternas hippa eskapader i de konstitutiva och oförädlade vinernas ärliga surdegsverklighet. Eller driva med smakförnekande umamirunkare, socialistiska kunskaps-ignoranter till Ripasso-profeter eller på plumpaste maner dissekera de visionära översteprästerna till spetsbloggare som vet hur det egentligen ligger till! Spetsbloggare är riktig skit! Nu har jag inte pengar... det är också skit! Således är jag enkom en vanlig sommelier, arbetare och hantverkare! Torts min understundom inträffande hybris så skulle jag in i de sista dra mig för att kalla mig visionär! En vacker dag blir allt ett jobb! Trots ens ungdoms gnistrande drömmar om att en vacker dag få jobba som stamcellsforskare, rockstjärna eller stjärnsommelier, så kommer slutligen den dag då det blott blir ett jobb. Hur mycket vi än njuter av det vi gör så tvingas man att åka på turné, behöva soundchecka och packa ner instrument och förstärkare varevиг kväll efter att ha kompat en alltifrån lysande sångerska. Flärden känns långt fjärran då man tvingas prova sig igenom och analysera 137 viner från Côtes du Rhône på fastande mage innan man inser att det är för sent för lunch så man får nöja sig med en baguette på ens oglamorösa Hotel Ibis! Och hur upphetsande kan det egentligen vara att forska om stamceller hela dagarna? Vad jag egentligen fiskar efter är att vin är för många främst ett intresse, en passion och kostsam hobby. Det är främst från dessa individer samt de gratisätare och kvasi-experter som gör allt för att få bli bjudna på gratislunch och vara med och leka i vinbranschen, som kritiken kommer om ytligheten i poäng, provningsnoteringar, vinkritik, sommelierer och deras vinlistor. Det är väldigt lätt att kritisera en bransch man själv inte verkar i. Jag är tydlig med det faktum att jag direkt hade dragit mig tillbaka om jag inte tvingades att prestera för att betala mina räkningar. Det sistnämnda känns dessutom väldigt infekterat i en bransch där man förväntas göra

alldeles för mycket pro bono. Då det finns ett sådant överflöd av hobbyexperter så är det endast ett fåtal som begriper sig på ekvationen att man tar betalt för att jobba! Det övergår mitt förstånd hur professionella kollegor åker på alla dessa vintävlingar där medaljer skall delas ut till höger och vänster, och även om organisationen tjänar bra pengar på detta, så får de som bidrar inte betalt bortsett en lumpen flygbiljett och hotell?? Ett bra sätt att få bekräftat att ens arbete inte är värt ett dyft! Jag hade gladeligen avstått från att sätta poäng, skriva provningsnoteringar, utbilda aspirerande sommelierer, springa på golvet, plugga in rumänska appellationer, ungerska druvsorter, belgisk trappistöl och använda 100-poängsskalan 20 poängsskalan, 5-poängsskalan, göra sensoriska bedömningar, skriva vinlistor, följa deadlines och förklara för gäster varför ett glas Meursault kostar 165 riksdaler! Dessa vedermödor strider definitivt emot alla besserwissers nobla visioner om den sanna vinvärlden. Tänk att ägna dagarna åt att få designa sin nya walk in cave de luxe, klädd med vinlådor från samtliga Crus Classés en 1855, inhandla ohemula mängder vin på auktion, äta utdragna 4-timmarsluncher, aldrig kompromissa den heliga siestan, ta sin första aperitif 10.30, springa ärenden på måndagen och ta resten av veckoslutet off och endast frodas i det ädla nöjet att steka sina piggvarar och kalvkotletter som ackompanjeras av sådana ypperliga finviner som man inte vågar lägga ut på Instagram av rädsla för att bli utredd för grov penningtvätt och fiffel. Visst hade det varit trevligt att för det skära nöjets skull besöka Napa, Bordeaux eller Bourgogne, aldrig ta in på mindre än 5-stjärniga hotell, inte äta under 2-stjärningt till lunch, 3-stjärningt till middag, eller dricka mindre än Grand Cru. Att fullkomligt skita i petits vins och enkom besöka Romanée-Conti, Coche-Dury och Rousseau och kunna välja bort Côte Chalonnaise, Macon och Beaujolais för gott! Hånskratta åt de tölpar som tvingas prostituera sig och jobba med dessa simpla regioner och prata om något så ytligt som sauvignon blanc! Då hade jag i ärlighetens namn kunna säga att jag skiter i poäng, artiklar, provningsnoteringar, Chefredaktör Enquist, världen utanför Bordeaux, Bourgogne, Champagne, Hermitage och Riesling-land samt gett fulla fan i vinkritiker, vintidningar, Systembolaget, kändisviner, Bag in Box och rättvisemärkt Pinotage. Jag skiter i allt! Om ni vill bidra till min reträtt från vinvärlden så mottages tacksamt ett bidrag på SEB 5287-0195397 Annars mailar ni anders.enquist@livetsgoda.se.